

Oponentský posudok k vymenúvaciemu konaniu za profesora

doc. Ivan Finta, ArtD

Inauguračná práca doc. Ivana Fintu, ArtD pozostáva z tvorivých výkonov hlavný kameraman na projektoch :

1. *Čerešňový chlapec* – hraný film, réžia Stanislav Párnický (2011)
2. *Láska na vlásku* – hraný film, réžia Mariana Čengel Solčanská (2014)
3. *Zázračný nos* – hraný film, réžia Stanislav Párnický (2016)

Doc. Ivan Finta, ArtD patrí medzi prvých troch absolventov Katedry kamery FTF. Štúdium ukončil v roku 1995. V rokoch 1997 – 1999 doktorandské štúdium na Katedre kamery FTF. V roku 2002 získal titul Artis doktor za dizertačnú prácu *Kompozícia filmového obrazu*. Od roku 2002 je pedagóg Ateliéru kameramanskej tvorby FTF. V roku 2009 získal titul docent.

Doc. Ivan Finta, ArtD spolupracoval s viacerými režisérmi. I keď jednotlivé tituly nesú pečať tvorivej práce režiséra, zostáva v nich viditeľný rukopis kameramana. Doc. Ivan Finta, ArtD sa vždy snažil nájsť k príbehu i adekvátne obrazové riešenie, či už je to film režiséra Pavla Koreca *Pod hladinou* (2002), *Amálka ja sa zbláznim*, hraný tv film rež. Evy Borušovičovej (2000), hraný film Štefana Semiana *Dievčatko so zápalkami* (1996). Významný slovenský kameraman Martin Štrba si v roku 1993 prizval Ivana Fintu, vtedy ešte študenta KK FTF k spolupráci na krátkometrážnom hranom filme *Omladzovač*. Veľmi plodná bola spolupráca Ivana Fintu s režisérom Vladom Fisherom, s ktorým natočil dva hrané tv filmy *Zlatá podkova* (1998), *Chuť leta* (2008) a hraný film *Polčas rozpadu* (2007). Stanislav Párnický natočil s Ivanom Fintom v roku 2008 hraný televízny film *Kvety a Lucia*. Skúsený režisér našiel v mladom kameramanovi skvelého spolupracovníka, o čom svedčí aj skutočnosť, že doc. Ivan Finta, ArtD predkladá k inauguračnému konaniu dva filmy, ktoré nakrútil s režisérom Stanislavom Párnickým.

Psychologická dráma *Čerešňový chlapec* je provokujúcou konfrontáciou dvoch svetov: sveta originálneho hľadačstva a sveta mediálneho lesku. Režisér nazerá do tabuizovaných životov fyzicky i mentálne postihnutých ľudí, ale aj pragmatických cynikov s potrebnou dávkou dramatického napätia, pričom ponúka originálny pohľad na rôzne spôsoby a podoby ľudskej komunikácie. Popri dobrých hereckých výkonoch kládol režisér veľký dôraz na celkovú vizuálnu stránku. V Ivanovi Fintovi našiel režisér ideálneho spolupracovníka, ktorý vychádzal z potrieb scenára a zámeru režiséra natočiť príbeh suverénne a moderne. Obdivuhodná je schopnosť kameramana nepodľahnúť samoučelnému kúzleniu, ale hlavne pomocou svetla nájsť krásu tam, kde doposiaľ nebola nájdená. Oceňujem Fintovu premyslenú kompozíciu s dokonalou jednotou štýlu s využitím všetkých predností digitálnej technológie.

Filmovú rozprávku *Zázračný nos* nakrútil Párnický s Fintom v roku 2016. Na rozdiel od slovenskej filmovej kritiky, tá česká vysoko hodnotila umeleckú úroveň filmu. Konštatovala,

že film vyniká svojou relatívne prepracovanejšou réžiou a príbehom, ako ostatné dve české rozprávky z vianočnej kolekcie 2016. Má rozhodne najbohatšiu výpravu, dôveryhodné sú interiéry a exteriéry, ako skutočné lokácie a nielen štúdio, alebo lúka, kde niekto doniesol rekvizity zo skladu. Slovenská produkcia tak prekonáva nielen české televízne rozprávky, ale i väčšinu tých, ktoré sa uvádzali v kinách. Zásluhu na tom, že česká rozprávková veľmoc tak pozitívne hodnotila film *Zázračný nos* má aj kameraman Ivan Finta, ktorý pochopil, že nemôže vyrozprávať príbeh v klasickom grimovskom svete magického pseudostredoveku. Svoju fotografiu prispôbil štandardom dnešného rozprávania, s využitím všetkých možností digitálnej kinematografie. Nemusím pripomínať, že možnosti farebnej štylizácie sú omnoho väčšie práve v digitálnej kinematografii, čo kameraman Finta invenčne využil, čím výrazne podporil tvorivý zámer režiséra a emotívne vyznenie príbehu.

Aj v ďalšej rozprávke *Láska na vlásku* režisérky Mariany Čengel Solčanskej hľadal kameraman Ivan Finta adekvátne obrazové riešenie. Veľká časť príbehu sa odohráva v štúdiových dekoráciách. Pre každého kameramana je veľkou výzvou brilantné spojenie ateliéru s reálnym priestorom, v tomto prípade Oravského hradu. Finta pomocou svetla, pri využití dobových svetelných zdrojov- sviečky a fakle, vytvoril sugestívnu atmosféru. V tejto jeho snahe mu bola nápomocná aj digitálna technológia, ktorá presúva veľkú časť tvorivej práce kameramana do postprodukcie. Nová technika ponúka široké možnosti úpravy výsledného obrazu, nemysliteľné v klasickom fotochemickom procese. Tieto postupy kameraman Finta tvorivo využil a vytvoril obraz, ktorý je podľa mňa jedným z najlepších v jeho doterajšej tvorbe.

Ak by som mal na záver môjho oponentského posudku v skratke zhodnotiť prínos kameramana doc. Ivana Fintu, ArtD tak je to podľa môjho názoru hlavne práca so svetlom. Len málo mladých slovenských kameramanov vie tak sugestívne pracovať so svetlom, vytvárať adekvátne dramatickú atmosféru pre rôzne príbehy a žánre. Jeho filmová fotografia slúži príbehu, slúži režisérovi. Svojou prácou sa radí medzi popredných kameramanov svojej generácie, pričom svoje bohaté skúsenosti vie fundovane odovzdávať svojim študentom.

Po podrobnom preštudovaní Dokladového spisu doc. Ivana Fintu, ArtD zhodnocujem jeho formálnu aj obsahovú stránku za plne zodpovedajúcu normám Vysokoškolského zákona na vymenovacie konanie, ako aj špecifickým parametrom Umeleckej rady FTF VŠMU.

Pracovné, tvorivé a organizačné schopnosti doc. Ivana Fintu, ArtD - jeho pedagogická erudícia, ako aj výsledky umeleckých aktivít dávajú všetky predpoklady na to, aby po Inauguračnej prednáške bol prostredníctvom Inauguračnej komisie FTF VŠMU, Umeleckej rady FTF VŠMU doporučený na ukončenie vymenúvacieho konania s udelením práva nosiť titul profesor.

V Bratislave 12.4.2019

prof. Ján Ďuriš, ArtD